

az Uj Színház rendezője lett. 1930-ban a Magyar Színház rendezője. Több folyóiratban és napilapban harcol a modern színjátékért. Fordítása: »Számum«, szmü 13 képben. Írta: Lenormand Henry. Bem. 1928. márc. 30. Uj Színház. — Felelősége Hont Erzsébet, kiváló énekesnő. (L. o.)

Honthy Hanna. A legkiválóbb magyar színművésznők egyike, aki százszázalékos színpadi képzettségével perdült a világot jelentő deszkákra és mindenben elsőrendűt nyújt, ami a színpad művészetében kívánható, vagy elképzelhető. A táncművészetben kezdte és egészen kisleánya korában, mint tíz éves gyerek, a M. Kir. Operaház balletnövéndékei között próbált érvényesülni. Minthogy azonban egyedül a tánc nem volt képes kielégíteni becsapágyát, otthagya a balletet és beiratkozott Rákosi Szidi színésziskolájába. Itt csakhamar kitűnt nemcsak a táncban eladdig szerzett fölényes ügyességével, de színésznői készségével is, amely egyelőre és legkivált az operett terén érvényesült. Különösen a hangja és igen előnyös színpadi megjelenése emelték ki őt az átlagtehetségek sorából és — bárha ez utólag, visszafelé való következtetésnek látszik is — már a színésziskolában »sztárnak« mutatkozott. Így az »Elvált asszony« c. operettben, mint vizsgázó növendék anynyira magára vonta a kritika figyelmét, hogy az akkori Népopera (ma Városi Színház) igazgatója: Márkus Dezső, 1912. márc. 25-én leszerződtette. Népopera első föllépése Jean Gilbert: »Tengerész Kató« c. operettjében történt »Hajnal Hajnal« művésznévvel. Csodálatosképpen azonban, sem ez a művészi név (amellyel, mint Hajnal Klári, Küry Klára is kezdőlépéseit tette a kolozsvári színpadon), sem a vizenyős Gilbert-operett, nem hozták meg a beavatottak által várt beérkezést. Sőt, a tehetségérlelő válságok, megpróbáltatások most kezdődtek. Honthy Hanna azonban nem lett kishitű, sőt újabb tökéletesülésre törekedett. Értékes hangját a Zenefőiskola kiváló tanára, Anthes György operaénekes oktatása mellett művelte ki. Mint képzett énekesnőt és közismerten ügyes kezdő színésznőt aztán a Vígszínház szerződtette 1916-ban a »Három a kislány« egyik leánya-szerepének eljátszására. Ez az es-

téről-estére ismétlődő változatosság nélkül való robotolás azonban kifárasztotta a fiatal színésznőt, aki mindent és főleg mást akart játszani. Így került a vidékre: Pozsonyba, majd Fiuméba, Szombathelyre, Debrecenbe primadonnának. A vidéken aztán kedvére »kijátszhatta magát« és 1920-ban már ismét a fővárosba jött, ahol a Scala-színházban, mint a volt Unió tagja, döntő sikert aratott a behízelgő zenéjű »Lysistráta« c. operettben. Rövid ideig a Revűszínház, majd a Blaha Lujza Színház tagja volt, aztán 1921-ben már a Király Színház primadonnája lett. Hosszabb ideig aratta sikereit az első magyar operett-színpadon, amikor 1925-ben átszerződött a Fővárosi Operett Színház élére, egy évvel később pedig a Városi Színház rivaldáján kötött ki. Volt tagja a Belvárosi Színháznak is, amelynek színpadán prózaszerepekben aratott nagy sikereket. Mest felváltva játszik hol énekes-szerepeket, hol prózát. Minden szerepében kiváló, úgy, hogy a színházigazgatók vetélkednek a szerződtetéseért. Pályája így a legszebb jövővel kecsegteti, mert Honthy Hanna minden újabb szereplése a siker szenzációja. Magánéletére vonatkozóan 1923-ban ment férjhez gyöngyösi Petheő Miklós dr. orvoshoz, miután első férjétől dr. Halmos miniszteri titkártól elvált. Kiválóbb szerepei, amelyekben, mint verhetetlen sztár immár beérkezett, a következők: Aspasia (Fifi), Maca (Három a tánc), Médi (Három a kislány), Nebántsvirág és Csárdáskirályné címszerepei, Mariette (Bajadér), Királyné (Mézeskalács), Bözsi (Asszonykám), Grófkisasszony (Keringő-szerelem), Hercegisasszony (Szilveszter), Schöngruber Riki (Báلكirálynő), Juliette (Luxemburg grófja), Kitty (Délbáb herceg), Béby (Huncut a lány), Klára (Kis és Kiss), Vilma (Mesék az írógépről), Bojár Margit (Kék és piros), Délia (Lepketánc), Marica (A bor, az arany és az asszony), Colette (Ügyvéd és a férje), Ketty (Nászéjszaka), Lidike (Meztelen ember), Tibor Erzs (Szegény lányt nem lehet elvenni), Irén (Én és a húgom), Elly Dropsz (Szökik az asszony) stb. (L. K.)

Honthy István, író, a »Pécsi Színházi Élet« szerkesztője, sz. 1870-ben, Szentesen.